ŽUPNIJSKO GLASILO župnij

Svetega Jerneja in Svetega Antona Padovanskega

Leto XXIX. številka 689 datum 25. 1. 2026

Ob mesecu verskega tiska … in Nedelji Božje besede …

Predstavljajte si: greš v eno tistih trgovin, kjer si lahko na policah skladišča sam izbereš v lično škatlo zapakirano omaro, posteljo, mizo, stol ali karkoli že ti je všeč in se ti zdi, da nujno potrebuješ in brez česar ne moreš več biti, odpelješ domov, kjer izbrano in plačano potegneš iz škatle, zložiš, zbiješ in privijačiš skupaj, kar je v trgovini izgledalo izjemno lepo, v tvojem stanovanju pa ne več tako zelo, ter sedeš na novi stol ali postaviš lonec juhe na novo mizo ali ležeš na novo posteljo ali se skriješ v novo omaro … in se le-to pred tvojimi očmi ali pod tvojo zadnjico zamaje, zaškriplje in razpade! Primerno užaljen in razbesnjen nakup reklamiraš, kličeš v trgovino, kjer te pobarajo, če si pri sestavljanju sledil navodilom. *Kakšnim navodilom???* Izdelku so priložena natančna navodila, opremljena celo s slikami, in če jim niste sledili, ste sami odgovorni za nastalo škodo.

Vem, da je nekolikanj banalno, če rečem, da so nam za to, da sestavimo in zgradimo svoje življenje v smiselno, trdno in uporabno celoto, dana navodila, ampak so nam! Seveda imamo svobodo, da se *»vijačenja«* lahko lotimo po svoje, ampak potem smo *»sami odgovorni za nastalo škodo«.*

Božja beseda je veliko več kot zgolj navodilo *(pa saj sem rekel, da je primerjava banalna)*. **Božja beseda je navdih. DIH IN DUH.**

Je **Zrak** – ki je neviden, pa vendar nujno potreben.

Je **Voda** – ki je brez barve, vonja in okusa, a hkrati neštetih barv in vonjev. In nadvse okusna. In ne pozabite, da je človek sestavljen iz dveh tretjin vode!

Je **Skala** – na kateri gradim in iz katere gradim svojo *»hišo«*. *(Če za gradnjo potrebujete še cement, dodajte molitev.)*

In še enkrat: Svoje vere, svojega življenja nisem prejel v lični embalaži s priloženimi jasnimi in natančnimi navodili, kaj se sme in kaj ne, do kam se sme in kaj se mora. Prav ničesar ne morem storiti, da bi sam od sebe prišel v nebesa. Ga ni počepa, ne jedi ne pijače, ni trika in ne knjige *(pa čeprav je to Sveto pismo)*, ki bi me »vnebovzeli«! Lahko le sprejmem, kar Jezus ponuja in prinaša: **BOŽJE ŽIVLJENJE!**

In **če Božjo besedo** *(zapisano v Svetem pismu)* **že primerjam z navodili, potem to niso navodilo za sestavo, ampak navodilo za uporabo!**

Gregor Čušin je dramski igralec in pisatelj.

MAGNIFICAT, januar 2026, letnik 13, št. 1

Molitveno-bogoslužna revija. Začnimo in sklenimo dan z molitvijo!

Pon., 26. 1. Timotej in Tit	Ob 17. uri za + Marijo Kušnik in Antona ter sina Antona – *po maši* ***srečanje sodelavcev in prostovoljcev župnijske Karitas***
Tor., 27. 1. Angela Merici	Ob 17. uri za + Daniela Petruna
Sre., 28. 1. Tomaž Akvinski	Ob 8. uri za + Jederto Reflak
Čet, 29. 1. Valerij	Ob 17. uri za + Antona Podlesnika
Pet., 30. 1. Martina	Ob 17. uri za + Jožefo in Petra Držečnika
Sob., 31. 1. Janez Bosko	Ob 17. uri za + Frančiško Zaveršnik
Ned., 1. 2. **4. NEDELJA MED LETOM**	Ob 8. uri za žive in + župljane *Ob 10. uri na Sv. Antonu na Pohorju* *za + Vlada Mravljaka in vse + Dajnikove* *med sv. mašo – daritvijo* ***blagoslov sveč***

MOLITVENI NAMEN SVETEGA OČETA

Molimo za otroke, ki so neozdravljivo bolni, in za njihove družine, da bi dobili potrebno zdravniško pomoč in oporo in da ne bi nikoli izgubili upanja in moči.

Spoštovani! Pred vami je prva spodbuda iz niza spodbud v pripravi na izbor novih članov Župnijskih pastoralnih svetov (ŽPS), ki bo ***22. februarja 2026*** *(na 1. postno nedeljo)* ***po vseh naših župnijah.***

Uvodna svetopisemska misel … Svetopisemska misel apostola Pavla: ***»Vi ste Kristusovo telo in vsak zase njegov ud«*** *(1 Kor 12,27),* nas postavlja pred temeljno resnico naše vere in našega življenja v Cerkvi. Cerkev ni nekaj zunanjega, oddaljenega ali abstraktnega. Cerkev ni stavba, ni pisarna, ni upravna enota. **Cerkev smo mi … občestvo krščenih**, poklicanih, da skupaj oblikujemo prostor Gospodove navzočnosti.

Vsak človek, vsaka družina, vsaka življenjska zgodba je dragocen kamen v mozaiku, ki mu rečemo župnijsko občestvo. **Nihče ni premajhen** in nihče ni odveč. Kakršenkoli dar človek prinese … znanje, čas, molitev, skrb za sočloveka, ustvarjalnost ali preprosto pripravljenost biti navzoč … **vse to gradi Kristusovo telo**.
Identiteta župnije in krstni dar … Ko stopamo v čas, v katerem želimo okrepiti sodelovanje v župnijah, je prav, da si najprej ogledamo svojo identiteto. **Župnija je najprej občestvo krščenih**, v katerem vsak človek živi podarjeni dar.
Krst ni le osebni dogodek, temveč prejem poslanstva v celotnem občestvu Cerkve: dar življenja v Kristusu in hkrati poslanstvo, biti del njegovega telesa. Zato je prvo vprašanje, ki si ga moramo postaviti: *Kako razumemo svojo krščansko identiteto? Ali se zavedamo, da smo deli telesa, ki živi samo, če vsi njegovi udje sodelujejo?*
Živeti misijonarsko držo … Današnji čas kliče po **misijonarski drži**. Župnija ne more več živeti iz vzorcev preteklosti, ko je bilo dovolj, da je duhovnik poskrbel za vse, ljudje pa so *»prišli«*. Cerkev danes vabi v nov način razmišljanja: **iz pasivnosti v sodelovanje … iz *»oni«* v *»mi«.***
Ne govorimo več o župniji, kot da je to nekdo drug. **Župnija smo mi** … vsak od nas, ki želi, da bi v našem kraju živela Božja beseda, da bi ljudje našli oporo, da bi otroci rasli v veri, da bi se ranjeni počutili sprejete in da bi v različnih skupinah uresničevali skupno poslanstvo.
Darovi Svetega Duha v občestvu … Vsak človek je obdarjen z darovi, ki jih **Sveti Duh podarja Cerkvi**.

- nekateri imajo dar organizacije,
- drugi molitve,
- tretji poslušanja,
- četrti ustvarjalnosti,
- nekateri pastoralne izkušnje,
- drugi poklicno znanje in spretnosti.

Ko te darove delimo, občestvo zaživi. Pavel pravi, da oko ne more reči roki: *»Ne potrebujem te.«* Prav tako roka ne more reči glavi: *»Lahko delam brez tebe.«* Tako je tudi v župniji: **drug drugega potrebujemo**, da Kristusova navzočnost med nami ne oslabi, temveč raste.
Vloga Župnijskega pastoralnega sveta (ŽPS) … V tej luči je delo Župnijskega pastoralnega sveta in vseh drugih župnijskih skupin nekaj izjemno dragocenega. **ŽPS ni administrativno telo**, temveč srce razločevanja. Je prostor, kjer se posluša, pogovarja, razmišlja in oblikuje smer. Je kraj, kjer se lahko izrazi resnična skrb za občestvo … ne le, kako bomo nekaj izvedli, temveč **zakaj** in **v kakšnem duhu**.
Delovni načrt, ki ga pripravljamo, in proces sodelovanja, ki ga želimo okrepiti, nista tehnična naloga, temveč izraz tega, da želimo živeti kot **živa Cerkev**, ne kot opazovalci, temveč kot soustvarjalci.

Povabilo duhovnikom in župljanom … Zato je današnje povabilo namenjeno duhovnikom: **da v ljudeh prepoznavajo darove in jih nežno ter vztrajno vabijo k sodelovanju.**
Ljudje večkrat ne vedo, da imajo dar … nekateri so negotovi, drugi preveč skromni, tretji potrebujejo le besedo spodbude.
Hkrati pa je to povabilo vsem župljanom: **da se ne bojijo izpostaviti, stopiti naprej, ponuditi svojo pomoč, svojo misel, svojo pripravljenost**. Nihče ne pričakuje popolnosti … Cerkev potrebuje ljudi, ne strokovnjakov. **Potrebuje srce**, ne popolnih načrtov.
Župnija kot Kristusovo telo … Ko se bomo razpeli med odgovornost in zaupanje, med načrt in duhovno občutljivost, med sodelovanje in osebni dar, **bo župnija zares zaživela kot Kristusovo telo**.
Ne kot projekt, ampak kot občestvo, v katerem je vsak človek sprejet, vsak dar zaželen in vsaka oseba potrebna.
Župnija smo mi. In ko mi stopimo skupaj, takrat Cerkev postane tisto, kar je po Božjem načrtu: **dom, prostor novega upanja, kraj srečanja s Kristusom**.

Pričevanje: *V Župnijskem pastoralnem svetu mi je najlepše to, da smo povezani in da skupaj gradimo odnose v naši župniji. Na srečanjih si ne delimo samo nalog, ampak predvsem življenje – povemo si, kako smo, kaj doživljamo, kaj nas teži in kaj nas veseli. Tam je prostor, kjer si upamo zaupati tudi svoje bolečine in hkrati podeliti trenutke, ko smo še posebej začutili Božji dotik.*
Vedno me razveseli, ko kdo pohvali, kako smo kakšen dogodek pripravili ali kakšno stvar dobro izpeljali. Takšne besede priznanja in hvaležnosti nas povežejo in dajo nov zagon za naprej. Takrat vidim, da naše delo resnično obrodi sadove in da ima ŽPS pomembno mesto v življenju župnije.
Verjamem, da bi moral biti ŽPS skupnost ljudi, ki si želijo rasti v veri in so pripravljeni pričevati za Božjo ljubezen med nami – in naš ŽPS to tudi je. Bogu sem hvaležen za to skupino ljudi, s katerimi rastemo skupaj v veri.

Iztok Umek tajnik ŽPS

Predaj se ves Bogu, on bo potem že opravil svoje.
Sam te bo izoblikoval, sam prebudil.
Naučil te bo vsega, kar moraš storiti.
(sv. Janez Pavel XXIII.)